

Súd: Okresný súd Poprad  
Spisová značka: 12C/398/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812209542  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Zelený  
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8812209542.8

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Františkom Zeleným v právnej veci žalobcu C.. G. U., O.. X.XX.XXXX, V. X., U. F. X, D. D. - U., Č.Á. E., proti žalovanému F. E. - U. F., F. F. V., Ž. O.. XX, C.D.: XXXXXXXX, v konaní o zaplatenie 63.271,- eur s prísl., takto

### rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 12.9.2012, evidovanou pod sp. zn. XC XXX/XXXX domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu celkom sumu 1.659.082,50 eur s 12 % úrokom z omeškania od 1.10.2012 do zaplatenia. Žalobu špecifikoval ako nemajetkovú ujmu z titulu prietahov v konaní vedenom pod sp. zn. Er 3159/97 vo výške 40.000,- eur, nemajetkovú ujmu z titulu prietahov v konaní, vedenom pod sp. zn. 18Er 1357/96 vo výške 41.000,- eur a majetkovú ujmu súvisiacu s konaním pod sp. zn. 18Rob 1357/96 vo výške 1.578.082,50 eur. Po postúpení veci na vybavenie Okresnému súdu Poprad žalobca písomným podaním dňa 1.6.2013 požiadal súd, aby zastavil konanie v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy a v časti uplatnenej majetkovej ujmy do 31.12.2011 s tým, že tieto nároky sú uplatnené v konaniach pred inými súdmi. Ako predmet konania ustálil čiastku 63.271,- eur ako majetkovú ujmu z násilnej likvidácie exekučného titulu 18 Rob 1357/ 96 za dobu od 1.1.2012 do 30.9.2012 . Zároveň požiadal súd, aby pripustil rozšírenie žaloby na uplatnenie majetkovej ujmy z násilnej likvidácie exekučného titulu 18 Rob 1357/ 96 za obdobie od 1.10.2012 do 31.5.2013 vo výške 56.318,- eur s úrokom z omeškania vo výške 12 % od 1.6.2013 do zaplatenia. Uznesením zo dňa 5.9.2013 súd zastavil konanie v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy vo výške 81.000,- eur a v časti majetkovej ujmy prevyšujúcej sumu 63.271,- eur s príslušenstvom. Zároveň pripustil rozšírenie žaloby v časti uplatnenej majetkovej ujmy za obdobie od 1.10.2012 do 31.5.2013 vo výške 56.318,- eur s príslušenstvom. Po pripustení rozšírenia žaloby súd vyzval žalobcu na podanie správy, či v rozsahu uplatnenej majetkovej ujmy za obdobie od 1.10.2012 do 31.5.2013 požiadal príslušný orgán a to Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR o predbežné prejednanie novovyčísleného nároku na náhradu škody. Uznesením zo dňa 20.6.2014 Okresný súd Poprad zastavil konanie o časti uplatnenej majetkovej ujmy za obdobie od 1.10.2012 do 31.5.2013 vo výške 56.318,- eur s príslušenstvom a konanie o časti uplatnenej majetkovej ujmy za obdobie od 1.1.2012 do 30.9.2012 vo výške 63.271,- eur s príslušenstvom prerušil do právoplatného rozhodnutia vo veci D. M. C.. F.. K.. XXC XX/XXXX. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.7.2014.

2. Na pojednávaní dňa 30.10.2019 žalobca uviedol, že v časti žaloby, v ktorej súd konanie zastavil, žalovanému zaslal žiadosť na prerokovanie uplatnenej náhrady škody. Predmetom konania zostal jeho nárok tak, ako ho ustálil súd. Okresný súd Vranov nad Topľou v súvislosti s vykonateľným rozhodnutím 18Rob 1357/96 viedol exekučné konanie pôvodne pod číslom Er 3159/1997, neskôr v priebehu času došlo k zmene uvedeného čísla konania na 3Er 3159/1997. Ním uplatnená náhrada škody sa týka iba uvedeného exekučného konania vedeného OS Vranov nad Topľou. Predmetné exekučné konanie za obdobie rokov 1997-2004 prebiehalo v súlade so zákonom. K prvej nezákonnosti došlo vydaním uznesenia o zastavení exekúcie dňa 20.7.2004. Rozhodnutie bolo vydané pre údajnú duplicitu a na základe opravného prostriedku bolo zrušené odvolacím orgánom. V roku 2007 OS opätovne exekúciu zastavil pre údajnú duplicitu. Aj toto rozhodnutie bolo odvolacím súdom v roku 2007 zrušené. Okresný súd teda dvakrát nezákonne rozhodol a K. W. M. X. E. XXXX R. XXXX. W. M. V. X. D. F.Y. W. L.. Š. Š., ktorý nevykonával exekúciu riadne podľa zákona. Zablokoval ju v polovici roku 1999. Do roku 2004 exekúciu nevykonával, a v ďalšom období mu v nevykonávaní exekúcie pomohol exekučný súd. V nekonaní súdneho exekútora vidí jeho nesprávny úradný postup v období rokov 1999-2007. V roku 2007 súd oboznámil povinného, že teraz sa bude postupovať už podľa zákona. Listom zo dňa 29.11.2007 P. - D. B. požiadalo X. U. F. - B., aby zakročil a exekúciu zastavil. V období rokov 2004 až 2008 sa povinný začal zbavovať svojho majetku a tento rozpredávať. V tom bolo povinnému umožnené postupom exekučného súdu. Exekučný súd navyše strany nesprávne poučil o možnosti podania opravného prostriedku. Rozpredávanie majetku deklaroval na prípade, kedy na zastupiteľstve obce dňa 28.11.2007 bol prejednávaný obcou - povinným návrh spoločnosti R. na vybudovanie R. za 500 mil. Sk, pričom spoločnosť požadovala odpredaj pozemkov v rozlohe 50 000 m<sup>2</sup>. Obec pozemky odpredala za 6 mil. Sk (1m<sup>2</sup>/120,- Sk/3,- eur), pričom hodnota týchto pozemkov bola 30 - 40,- eur /1m<sup>2</sup>. Z toho je zrejماً škoda asi 34 mil. Sk. V období rokov 2004-2012 povinný realizoval stovky rozpredajov majetku pod cenu. K rozpredaju majetku došlo práve s cieľom vyhnúť sa uspokojeniu jeho pohľadávky v exekúcii. Minister sa vo verejne prístupných zdrojoch vyjadril, že exekúcie vedené v jeho prospech sú podozrivé a on urobí všetko preto, aby ich zastavil. Samotný exekučný titul bol napadnutý návrhom na obnovu konania, no neúspešne, k čomu bolo vydané posledné rozhodnutie NS SR dňa 29.11.2006. Povinný nevyužil mimoriadne opravné prostriedky, ale podal dňa 16.2.2007 žalobu na zrušenie exekučného titulu s odôvodením, že platobný rozkaz mu nebol doručený. Vec bola pridelená L. B., ktorý po krátkej dobe vydal opravné uznesenie, ktorým sa snažil opravovať neexistujúce chyby v platobnom rozkaze. Povinný proti uzneseniu podal odpor a žalobca odvolanie. O podanom odpore doposiaľ KS Košice 12 rokov nevydal žiadne rozhodnutie. Na základe odvolania NS SR opravné uznesenie zrušil. Uznesením zo dňa 11.10.2007 Krajský súd Košice platobný rozkaz zrušil. Po odvolaní žalobcu NS SR v roku 2008 toto uznesenie zrušil. V mesiaci október 2008 si sudca predvolal štatutárneho zástupcu povinného, ktorý mal prehlásiť, že platobný rozkaz mu doručený nebol. Vypočutá bola aj pracovníčka obecného Ú. P. F., M. sudcovi potvrdila, že za obecný úrad poštu preberala celých 12 rokov v dobe neprítomnosti starostu, kedy bola zamestnaná. Žalobu podal v roku 1996. V roku 1997 bol vydaný platobný rozkaz a konajúci sudca Hrib v roku 2008 odoslal žalovanému platobný rozkaz, ktorý povinný následne napadol odporom a sudcovi sa tak podarilo z právoplatnej veci túto posunúť do nového sporového konania, ktoré prebieha pod sp. zn. 4Cb 1/2008. F. B. F. K. tejto veci následne vylúčil a za obdobie doposiaľ v tomto konaní sa uskutočnili asi tri pojednávania. Naposledy v mesiaci august 2018 súd vydal uznesenie v tejto veci, s ktorého obsahom nesúhlasil. Podal odvolanie na NS SR, ktorý doposiaľ nerozhodol. Súd mal v časti uplatnenej istiny vidieť nejakú duplicitu v rozsahu cca 30 %. S duplicitou narábal už F. X. X. exekučnom konaní, ktorý celý titul poňal ako duplicitný. Čo sa týka exekučného konania, to bolo v roku 2012 zastavené rozhodnutiami OS a KS Prešov. Doposiaľ exekučný súd nerozhodol o časti vymoženej pohľadávky, o trovách exekútora, čo chápe tak, že exekúcia predsa len v časti ešte prebieha. Nezákonnosť vidí v tom, že v roku 1997 vec nebola vyriešená vďaka rozhodnutiam p. X., B., B. a preto nepokladá pri takomto stave republiku ako právny štát. Poukázal na rozsudok OS Vranov nad Topľou sp.zn.XT XXX/XXXX vedený proti obžalovanému - bývalému starostovi D. C.. D., v ktorom je konštatované, že žalovaný dňa 11.7.1997 si prevzal a bol mu doručený platobný rozkaz, čo musia rešpektovať všetky orgány. Nikto preto nemal právomoc túto otázku opäť skúmať. Štátny orgán dňa 16.2.2007 nemal právomoc prejednávať žalobu povinného na zrušenie exekučného titulu. Jedinou jeho právomocou bolo vec postúpiť exekučnému súdu už v prejednáwanej exekučnej veci. Tu poukázal na rozhodovaciu činnosť súdov a to rozhodnutie NS F. XNCdo X/XXXX K. Y. XX.X.XXXX, M. V. P. E. Ú. F. F.. K.. C..Ú. XXX/XXXX. Uplatnená istina 56.318,- eur bola vypočítaná z počtu dní omeškania, 0,5 % úrok predstavuje zmluvnú sankciu z exekučného titulu a suma 1.369.418,- Sk istinu, ktorú žaloval v roku 1996, o ktorej súd rozhodol právoplatne platobným rozkazom. Pohľadávku vymáhal exekučne. Vymožená nebola a exekúcia bola napriek tomu zastavená.

X. O. P. Y. X.X.XXXX M., Ž. F. M. X. P. D. V. Č.. M.. XXC XX/XXXX F. Z. odškodnenia majetkovej a nemajetkovej ujmy do 30.9.2011. V rámci uvedeného konania mu bol doručený list odchádzajúceho ministra F. L.. T., v ktorom zopakoval argumentáciu, ktorú uplatňuje žalovaný aj v tomto konaní s akcentom na to, že doposiaľ mu škoda nevznikla. Okresného súdu Poprad sa týka obdobie uplatnených nárokov po čase, za ktorý si uplatnil nárok pred Okresným súdom Bratislava. Škoda mu vzniká naďalej. Túto odvodzuje od platobného rozkazu z 1.7.1997 č.k.XXRo XXXX/XXXX, P. Y. X.X.XXXX. X. Z. X. V. O. W.. W. X. P. F..K.. F. XEr XXXX/XXXX Ú. na speňaženie majetku povinného. Časť výťažku mu zaslal asi v rozsahu 3 % a od r.1999 táto exekúcia pod tlakom výkonnej moci vtedajšieho ministerstva spravodlivosti bola zablokovaná. Ďalší postup charakterizuje ako zločinné spolčenie, kde sa vrství rada manipulácií. Exekučný sudca zastavil exekúciu z vymysleného dôvodu údajnej duplicity, pričom sám súd sa zmenil na súd vyhľadávací. Toto rozhodnutie bolo zrušené. Odvolací súd, avšak v inom senáte, rozhodoval o jeho pohľadávke z iného právneho titulu a rozhodnutie exekučného súdu o zastavení konania potvrdil, no nezákonne. Nepodarilo sa mu preto vymôcť ani právoplatne priznanú pohľadávku platobným rozkazom, a to základnú istinu 1.369.418,- Sk pre údajné premlčanie v dôsledku nezákonného postupu Krajského súdu Prešov pri rozhodnutiach z roku 2006 až 2012. Obrátil sa tiež na najvyšší súd a ústavný súd vo veci zastavenej exekúcie nezákonne 3Er 3159/1997, no nebolo mu vyhovené v dôsledku toho, že veci prejednávali osoby nejakým spôsobom F. F. L.. B.. Nový starosta povinného žiadal o nahliadnutie do súdneho spisu v r. 2003 a zistil, že platobný rozkaz nebol riadne doručený. Podal trestné oznámenie na bývalého starostu. Za obdobie 2004-2007 vyhovoval povinnému stav, že platobný rozkaz bol riadne doručený a od bývalého starostu si obec začala vymáhať náhradu škody. Povinný vyvolal konanie o obnovu pôvodných konaní, ktorými mu bola priznaná istina aj príslušenstvo, no najvyšší súd tieto obnovy konania zamietol v r.2006. Povinný nevyužil právo mimoriadneho opravného prostriedku, ani ústavnú sťažnosť, ale podal žalobu na zrušenie všetkých exekučných titulov, čo je pre daný spor zásadným. Následne boli veci manipulované zo strany vedenia Krajského súdu Košice a.i. JUDr. Hrib následne v podstate iba opätovne rozposlal platobné rozkazy a založil nové konanie bez toho, aby vydal nejaké rozhodnutie. Vec bola aj predmetom ústavnej sťažnosti, kde ústavný súd povedal, že beží živé konanie pred krajským súdom a že majú byť tam uplatnené pripomienky. Ústavný súd sťažnosť teda odmietol a neriešil meritum veci, čo pokladá za určitý spôsob odmietnutia spravodlivosti. Takto to bežalo v období rokov 2010-2017. V súčasnej dobe už nie sú vedené dve konania 4Cb 1/2008 a 3Cb 4/2008, ale zase určitým spôsobom sledujúc zametanie stôp bolo konanie spojené do jedného pod 4Cb 1/2008. V konaní 4Cb 1/2008 ako žalobca nezobral žiadny návrh ani čiastočne späť. Senát konštatuje, že vo veci uplatnenej pohľadávky sa prekrýva pohľadávka z istiny s pohľadávkou príslušenstva, a preto čiastočne konanie zastavil. S tým nesúhlasil a využil právo podania opravného prostriedku. V danom konaní boli vypočutí ako F. P.. F. R. P.. D.. L.. B. svojim rozhodnutím zo dňa 14.10.2008 zlikvidoval exekučný titul a nezákonne založil konanie 4Cb 1/2008. Tragédia celého je nevýslovná, pretože istina bola právoplatne priznaná, a príslušenstvo pohľadávky stále beží, a generuje ďalšie škody. Y. M. X. M. nerozhodol o tom, či odpor proti platobnému rozkazu bol podaný včas, alebo či bol podaný oneskorene. JUDr. Kohútová rozhodla o návrhu na zrušenie platobného rozkazu tak, že tento návrh zamietla. V bode 2 rozhodla o tom, že o tom, či odpor proti platobnému rozkazu bol P. X. R. Č. V. P. D. E., R. L. D. X. O. Z. Y. E. XT XXX/XXXX. D. V. XX. E. Y. O. E.. H. D. Z. V. X. P. F.. K.. XCb X/XXXX. X. M. XCb X/XXXX E. C. F., M. H. E., Ž. D. P. P. P. E. V. P. D. XX R. XX E.. O. F. L.. Š. K. uznesenie a vrátil vec na nové rozhodnutie. Po zrušení doposiaľ KS o pôvodnom návrhu nerozhodol. Ako novú skutočnosť uviedol, že povinný určovací žalobu na zrušenie právoplatného rozhodnutia - platobného rozkazu podal po uplynutí premlčacej doby, ktorá mu uplynula v r. 2001. Žaloba bola pritom podaná až v roku 2007. Takúto námietku uplatnil aj v sporovom konaní, no KS ani NS sa k nej nevyjadrili. Vzniesol tiež námietku vecnej nepríslušnosti krajského súdu, ktorú musí súd skúmať v priebehu celého konania. Tu odkázal na rozhodnutie NS SR 4MCdo 8/2012. O žalobe, o ktorej sa v uvedenom konaní rozhoduje, nemá príslušnosť rozhodovať KS, ale príslušný exekučný súd vo Vranove nad Topľou v konaní 3Er 3159/1997. Dostatočným spôsobom preukázal jednotlivé nezákonné rozhodnutia, resp. nesprávne úradné postupy štátnej moci, ktoré majú doslova charakter zločinného spolčenia medzi štátnou mocou a komunálnou mafiou. Škoda vznikla podvodným rozpredávaním majetku dlžníka v rokoch 2004-2012 behom exekučného konania 3Er 3159/1997, kedy štátna moc nepostupovala v súlade so zákonom a ústavou. Štátna moc umožnila povinnému dlžníkovi poprevádzat majetky za zlomkové ceny prepojeným osobám. Ukážka rozsiahlej škody je napr. predaj 50 000 m2 pozemkov pri priehrade Domaša v roku 2007 a 2008, teda behom exekúcie, ktoré mali tržnú hodnotu viac ako 50 mil. Sk. Tie boli prevedené na P. I. R., F. F..E..D.. K. 6 mil.Sk. To je nezvratný vznik škody, ktorý už nikdy nebude napravený, pretože tento majetok mal byť použitý práve v exekučnom konaní pri vymožení dlhu povinného dlžníka.

4. Na preukázanie svojich tvrdení navrhol oboznámiť spis Krajského súdu Košice 18Rob 1357/1996, 4Cb 1/2018, spis Okresného súdu Vranov O. Z. W. XXXX/XXXX, M. F. P. XXCoE XXX, XXX/XXXX, X. R. F. L. Š. B., L. X. B., U. M., D. D. Y. U. K. M., U. L. F., U. F. U., F. O. F. XObO XXX/XXXX, F. M. M. XCb XXX/XX., D. F. M. M. XXRob XXXX/XX, XCb X/XXXX, F. D. X. O. Z. L. XT XXX/XX. P. P. C. H. R. F. XX.XX.XXXX, K. F. K. Y. XX.X.XXXX D. P. F. D. B. U. F., D. G. R. L. B. Y. X.X.XXXX, 25.2.2013, U. K. M. X.X.XXXX.

5. V ďalších podaniach navrhol vypočítať tiež svedkov U. F., C. L. D., L. Z., C. U. Š. Z., B. V., U. U. I., - F. D. X. D. E. XXXX - XXXX, L. G. Z., X. yžiadať z Okresného úradu - odbor katastrálny Vranov nad Topľou správu o tom, ako bolo v rokoch 2004 až 2012 nakladané s nehnuteľnosťami povinného tzn. komu, kedy a za akou cenou prevádzal a predával jednotlivé nehnuteľnosti v uvedenom období. Predložil celkom kópie 69 doručeníek, z ktorých 63 je P. P. F..

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca si svoj nárok uplatnil ako škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Vranov n/Topľou v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Er3159/1997, Ex 1020/97 ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov n/Topľou pod sp. zn. 18Rob 1357/96. V rámci postupu predchádzajúceho podaniu žaloby na náhradu škody na súd si žalobca uplatnil svoj nárok žiadosťou o predbežné prerokovanie, doručenou Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 11.09.2012. Nakoľko v predmetnej veci neboli splnené zákonné predpoklady vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci, Ministerstvo spravodlivosti SR v zákonom stanovenej lehote nárok žalobcu neuspokojilo, čo mu písomne oznámilo dňa 06.03.2013. Z podaných žalôb v konaniach vedených pod sp.zn. 239/2011 na OS Vranov n/Topľou (v súčasnosti na OS Humenné pod doposiaľ nezistenou spisovou značkou) a pod sp. zn. 40C 23/2012 na OS Košice I. je zrejmé, že si nimi žalobca uplatňuje totožný nárok (majetková škoda a nemajetková ujma) na základe totožných skutočností (postup Okresného súdu Vranov n/Topľou v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Er 3159/1997, Ex 1020/97 ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov n/Topľou pod sp. zn. 18Rob 1357/96, pričom v oboch konaniach si okrem tohto nároku uplatňuje aj ďalší nárok a to na základe postupu v ďalších konaniach tohto súdu sp. zn. 17Rob 1361/96, 3Cb 4/2008, Er 3157/97 ) voči tomu istému žalovanému. Prebiehajúce konanie vedené na Okresnom súde Vranov n/Topľou pod sp. zn. 5C 239/2011 - (v súčasnosti prikázané Okresnému súdu Humenné) a prebiehajúce konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 40C 23/2012 tvoria prekážku litispendencie, ktorá zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci t.j. konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C 398/2012. Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez zreteľa na to, kedy túto prekážku zistí, alebo kedy táto prekážka vznikla. V takom prípade konanie vždy zastaví podľa § 104 ods. 1.Osp. Spravidla zastaví konanie o návrhu, ktorý bol podaný neskôr. V tomto prípade bola žaloba na Okresný súd Vranov n/Topľou podaná dňa v októbri 2011 a na Okresný súd Košice I (pôvodne Krajský súd v Košiciach) dňa 08.12.2011, ako vyplýva z podacej pečiatky súdu a žaloba vedená na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C/398/2012 bola podaná neskôr a to dňa 12.09.2012, ako vyplýva z podacej pečiatky súdu. Žalobca síce v podanej žalobe opisuje priebeh konania vedeného na Okresnom súde Vranov n/Topľou pod sp. zn. 18Rob 1357/96, 4Cb 1/2008 ako aj konanie vedené pod sp. zn. Er 3159/97, odkazujúc na zákon č. 514/2003 Z.z., pričom žiadnym spôsobom z jeho žaloby nie je jednoznačne zrejmé, čo je právnym titulom, od ktorého odvíja svoj nárok na náhradu škody. Spomína viacero skutočností, opisuje postup súdu, ktorým bola podľa jeho názoru prekročená právomoc súdu, ďalej poukazuje na prietahy, avšak nie je jednoznačne zrejmé, od ktorého rozhodnutia alebo úradného postupu odvíja svoj nárok na náhradu škody, pričom napr. vo vzťahu k namietaným prietahom trvaní 12 rokov, tieto zasadil do obdobia, ktoré začalo ešte pre účinnosťou zákona č. 514/2003 Z.z.. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody je potrebné vychádzať z právnej úpravy, ktorá sa na ten ktorý prípad vzťahuje. Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred účinnosťou zákona č. 514/2003 Z.z. a za škodu spôsobenú nesprávnymi úradným postupom, ku ktorému došlo pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 514/2003 Zb. sa riadi dovtedajšími predpismi t.j. zákonom č. 58/1969 Zb. Nakoľko však v tomto štádiu nie je zrejmé, čo považuje žalobca za právny titul vzniku jeho nároku t.j. nie je možné z textu žaloby jednoznačne určiť rozhodnutie, ktorého nezákonnosťou mu mala vzniknúť škoda alebo úradný postup, ktorého nesprávnosťou mu mala vzniknúť škoda, nie je možné určiť právnu úpravu, ktorá sa na toto konanie bude vzťahovať. Žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody nespĺňa podmienky vymedzené tak zákonom č. 58/1969 Z.z. ani zákonom č. 514/2003 Z.z.. Zodpovednosť štátu

za škodu je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu podľa citovaného zákona za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú:

-nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup

- existencia škody

- príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom orgánu štátu.

Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. Dôkazné bremeno v tomto smere leží na poškodenom. Bolo povinnosťou žalobcu riadne označiť rozhodnutie, ktorého nezákonnosťou mu mala byť spôsobená škoda či nesprávneho úradného postupu, ktorého nesprávnosťou mu mala byť spôsobená škoda. Podaná žaloba však neobsahuje túto kľúčovú náležitosť, ktorej preukázaná existencia je nielen jedným zo základných predpokladov pre určenie zodpovednosti štátu za škodu, na ktorú viaže aj skúmanie splnenia ďalšej podmienky predpokladanej zákonom a to podmienky príčinnej súvislosti, ale predstavuje tiež rozhodujúci moment pre určenie režimu právnej úpravy, podľa ktorého sa posudzuje uplatnený nárok. Žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody v sume 1.578.082,50 € a nemajetkovej ujmy v sume 81.000,- €. V zmysle zákona č. 58/1969 Zb. ako aj zákona č. 514/2003 Z.z. je povinnosťou žalobcu preukázať existenciu škody vzniknutej v príčinnej súvislosti s napadnutým nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Doposiaľ nie je zrejmé, od čoho odvíja žalobca svoj nárok a teda nie možné riadne sa vyjadriť ani k samotnému nároku. Žalobca nijakým relevantným spôsobom alebo konkrétnym dôkazom okrem abstraktnej kalkulácie nepreukázal, že mu vznikla škoda v ním uplatnenej výške. Vec vedená pod sp. zn. 18Rob 1357/96 bola prevedená do registra Cb a v súčasnosti je vedená pod sp. zn. 4Cb 1/2008, pričom v nej nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté. V tomto štádiu konania zatiaľ nie je možné konštatovať vznik ujmy v majetkovej sfére žalobcu, nakoľko odporca v konaní 4Cb 1/2008 rozporuje pravosť samotných pohľadávok žalobcu. Preto zatiaľ nie je zrejmé, či žalovanému bude súdnym rozhodnutím uložená povinnosť žalovanú sumu uhradiť, a teda či vôbec existuje nejaká pohľadávka žalobcu voči odporcovi a v akej sume. Rovnako zatiaľ nie je zrejmé, či v prípade úspechu žalobcu v spore sp. zn. 4 Cb 1/2008 nepríde k ich dobrovoľnej resp. nútenej úhrade. Samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi a ani súdne rozhodnutie zaväzujúce dlžníka na úhradu dlhu nie je skutočnou škodou ani ušľým ziskom v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Ak by sa aj existencia pohľadávky žalobcu voči žalovanému v danom konaní preukázala, mohol by sa žalobca úspešne domáhať ich úhrady od žalovaného titulom náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len v prípade, že by sa mu nepodarilo dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky voči povinnému, a že právo žalobcu voči povinnému sa stalo nevykonateľným v priamej príčinnej súvislosti s pochybením súdu. V súčasnej dobe vzhľadom na to, že ešte nie je preukázaná existencia samotnej pohľadávky, má žalovaná za to, že žalobcovi žiadna škoda, ktorej náhrady by sa mohol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. domáhať, nevznikla. V tomto zmysle považuje nárok žalobcu na náhradu škody za neopodstatnený a predčasne uplatnený. Čo sa týka žalobcom uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, keďže doposiaľ nie je jednoznačne určený právny titul, od ktorého tento nárok odvodzuje, žalovaná len všeobecne konštatuje, že v režime zákona č. 58/1969 Z.z. nie je možné uvažovať o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy, pretože tento takýto inštitút nepozná. Ani v prípade, ak by sa pri posudzovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy brala do úvahy právna úprava stanovená zákonom č. 514/2003 Z.z., nie je možné dospieť k záveru, že zákon spája s nesprávnym úradným postupom akúsi prezumpciu vzniku ujmy; sú nezákonné rozhodnutia a nesprávne úradné postupy, kde jednoducho žiadna ujma nevznikne. Peňažná náhrada nemajetkovej ujmy má zahŕňať ujmu spôsobenú poškodením občianskej cti, ujmu spôsobenú poškodením dobrej povesti, ujmu v dôsledku sťaženia spoločenského uplatnenia alebo inú preukázanú ujmu, ak ju nemožno napraviť inak. Vznik takejto ujmy žalobca vo svojom návrhu nijakým spôsobom nepreukázal. Žalobcom uplatnená výška náhrady nemajetkovej ujmy je nepreskúmateľná, keďže v návrhu sa žalobca obmedzil na konštatovanie sumy 81.000,- €, pričom neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, ako k nej dospel. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. ako aj zákona č. 514/2003 Z.z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť. S ohľadom na uvedené je žalovaná toho názoru, že v danej veci nie sú naplnené zákonom požadované podmienky pre zodpovednosť štátu za škodu v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. ako aj 514/2003 Z.z., žalovaná tak považuje žalobu za neopodstatnenú.

Žalovaný na pojednávaní ďalej uviedol, že u žalobcu absentujú všetky podmienky v intenciách zákona 514/2003 Z.z. Absentuje vznik škody, chýba preukázanie nesprávneho úradného postupu ako aj príčinná súvislosť. Žalobca v priebehu konania označil aj iný titul uplatnenia nároku, a to zastavenie exekúcie 3Er 3159/1997. Podstatnou okolnosťou, ktorú riešil aj OS KE I. v právoplatne skončenom

konaní 40C 23/2012 bola skutočnosť, že škoda tak ako ju uvádza samotný žalobca, mu nemohla doposiaľ vzniknúť, tzn. jeho nároky uplatňované z titulu údajnej nezákonnej likvidácie exekučného titulu 18Rob 1357/96 sú predčasne podané. Odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu I. inštancie 40C 23/2012 ako aj odôvodnenie rozsudku KS Košice sp. zn. 1Co 21/2018, ktorý potvrdil rozsudok. Súd sa zaoberal jednotlivým skutkovým stavom, ktorý popísal samotný žalobca, ako aj obsahom jednotlivých súdnych spisov, z ktorého obsahu je možné vychádzať aj v tomto konaní. Ak žalobca odvodzuje svoj nárok z nezákonného exekučného konania 3Er 3159/97, z rovnakého titulu si uplatnil voči žalovanému nárok na majetkovú a nemajetkovú škodu pred OS Humenné v konaní 21C 59/2013. Tam však napáda exekučné konanie 3Er 3196/97. Okresný súd nárok žalobcu zamietol ako podaný predčasne. Súd nemá právomoc preskúmať iné súdne rozhodnutia resp. konania a zasahovať do konania 4Cb 1/2008. Navyše sa jedná o konanie, ktoré prebieha na súde vyššej inštancie.

Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobu žalobcu sp. zn. 40C 23/12 doručení Krajskému súdu v Košiciach dňa 8.12.2001 o náhradu majetkovej ujmy, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 4.616.647,- eur s príslušenstvom v súvislosti konaniami vedenými pod 4Cb1/2008, Er 3196/97, 17Rob 1361/96, 3Cb 4/2008, Er 3157/97, 18Rob 1357/96 a i., škodu si vyčíslil ku dňu 30.9.2011 z titulov 17Rob 1361/96 a 18Rob 1357/96, žalobu o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy zo dňa 12.10.2011 adresovanú Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní 5C/239/11, ktorou si žalobca uplatnil majetkovú a nemajetkovú ujmu vo výške 261.758,33,- eur v súvislosti s konaniami vedenými na KS KE 17 Rob1361/96 a 3b4/2008, a OS Vranov nad Topľou Er3196/97, Ex 586/99 exekútorského úradu JUDr. Marianny Vargovej a uznesenie KS PO o príkazaní veci 5C239/11 na konanie OS Humenné.

7.Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením listu Ministerstva spravodlivosti SR, rozsudkov Okresného súdu Košice I sp. zn. sp. zn. XXC XX/XXXX Y. X.X.XXXX, M. F. X. M.C. F.. K.. XCo XX/XXXX K. Y. X.X.XXXX, G. Ž. R. L.. B., L.. M., L.. B.i, žalôb adresovaných OS Vranov nad Topľou, správ Okresného súdu Vranov nad Topľou, Okresného súdu Humenné, Okresného súdu Košice I, Krajského súdu v Košiciach, poštových doručeníek obce Holčikovce, oboznámením sa s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky 2ÚS 593/2012 a.i. zistil nasledovný skutkový stav :

8.Z obsahu odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 40C 23/2012 zo dňa 7.9.2017, že tento zo spisu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 4Cb/1/2008, predtým sp.zn. 18Rob/1357/1996 zistil, že dňa 25. novembra 1996 Ž. C.. G. U. P. na krajskom súde P. D. B. (Ď. aj „žalovaný“) návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 86.513,- Sk s prísl. Vec bola zaevidovaná pod sp.zn. 18Rob/1357/1996.. Dňa 26. februára 1997 krajský súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdnych poplatkov za podaný návrh. Dňa 4. marca 1997 žalobca uhradil súdny poplatok. Dňa 19. júna 1997 žalobca požiadal krajský súd o vydanie platobného rozkazu. Dňa 1. júla 1997 krajský súd vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 18Rob/1357/1996-22, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. augusta 1997. Y. XX. L. XXXX D. B. P. O. M. F. O. O. D. M. X. P. F..K.. XXRob/IXXX/XXXX. Y. XX. L. XXXX V. F. P. F. L.. L. F.. Dňa 13. januára 2000 si predmetný spis vyžiadal Okresný súd Vranov nad Topľou, k spisu sp. zn. 3Er/3196/1997. Dňa 3. februára 2000 bol predmetný spis zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Dňa 21. júla 2003 žalovaný požiadal krajský súd o vyhotovenie kópií zo súdneho spisu. Dňa 31. júla 2003 bolo v spise zaznamenané, že sa do kancelárie obchodného úseku krajského súdu dostavil zástupca žalovaného „za účelom prevzatia kópie návrhu, platobného rozkazu 17Rob1357/1996-22 zo dňa 1. 7. 1997 F. F. F. L.. G. U.. Dňa 18. marca 2005 krajský súd uznesením č. k. 9 Cb 673/99-88 povolil obnovu konania vo veciach sp. zn. 18 Rob 1357/96, sp. zn. 17 Rob 1361/96 a sp. zn. 9 Cb 1832/96. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, preto bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), aby rozhodol o tomto opravnom prostriedku. Dňa 29. novembra 2006 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obo 223/2005 napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 9 Cb 673/99-88 z 18. marca 2005 zmenil tak, že návrh na obnovu konania zamietol. Dňa 16. februára 2007 odporca podal návrh na zrušenie platobného rozkazu č. k. 18 Rob 1251/96- 22 vydaného 1. júla 1997 z dôvodu, že mu toto rozhodnutie nebolo doručené do vlastných rúk. Dňa 19. februára 2007 bol v spise uskutočnený záznam, podľa ktorého „spis sp. zn. 18 Rob 1357/1996 bol dňa 18. 9. 2001 zapožičaný tunajšiemu súdu k sp. zn. 9 Cb/673/1999. Tento bol vrátený dňa 19. 2. 2007“. Dňa 26. februára 2007 konajúci sudca JUDr. Vladimír Hríb vydal opravné uznesenie č. k. 18 Rob 1357/96-34 k platobnému rozkazu vydanému 1. júla 1997. Dňa 1. marca 2007 žalovaný podal odpor proti opravnému uzneseniu č. k. 18 Rob 1357/96-34. Dňa 15. marca 2007 žalobca podal proti opravnému uzneseniu č. k. 18 Rob 1251/96-24 odvolanie. Dňa 22. marca 2007 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku. Dňa 26. júla 2007 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1Obo 47/2007 opravné uznesenie krajského súdu č. k. 18 Rob 1357/96-34 zrušil v podstate preto, že „Platobný rozkaz vydaný krajským súdom netrpí žiadnou

chybou, ktorú by bolo potrebné odstraňovať vydaním opravného uznesenia s použitím ust. § 164 OSP“. Dňa 11. septembra 2007 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 27. septembra 2007 krajský súd vyzval žalovaného, aby oznámil, kto bol v roku 1997 oprávnený preberať poštu adresovanú do vlastných rúk a „kto prevzal za Obecný úrad Holčikovce platobný rozkaz č. k. 18 Rob/1657/1996-22 dňa 11.7. 1997“. Dňa 4. októbra 2007 žalovaný oznámil krajskému súdu, že oprávnený preberať poštu do vlastných rúk „bol jedine štatutár obce-starosta obce“ pričom „platobný rozkaz č. k. 18 Rob/1357/1996-22 dňa 11. 7. 1997 jednoznačne neprevzal vtedajší starosta obce“. Dňa 11. októbra 2007 krajský súd uznesením č. k. 18 Rob 1357/96-52 zrušil svoj platobný rozkaz č. k. 18 Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997. Dňa 26. novembra 2007 žalobca podal proti uzneseniu krajského súdu č. k. 18 Rob 1357/96-52 odvolanie. Dňa 28. novembra 2007 krajský súd odvolanie žalobcu zaslal žalovanému s tým, aby sa k tomuto vyjadril. Dňa 14. decembra 2007 žalovaný doručil krajskému súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Dňa 27. decembra 2007 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o odvolaní žalobcu. Dňa 16. januára 2008 najvyšší súd uznesením sp. zn. 6 Obo 262/2007 zrušil napadnuté uznesenie č. k. 18 Rob 1357/96-52, pretože „nemožno dospieť k záveru, že platobný rozkaz nebol doručený do vlastných rúk v zmysle § 173 OSP“. Dňa 14. februára 2008 žalovaný podal dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 6 Obo 262/2007. Dňa 26. februára 2008 krajský súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k dovolaniu žalovaného. Dňa 6. marca 2008 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k dovolaniu žalovaného. Dňa 17. marca 2008 bol najvyššiemu súdu doručený spis, aby rozhodol o dovolaní žalovaného. Dňa 6. júna 2008 najvyšší súd uznesením č. k. 1 Obdo V 21/2008-80 zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dňa 7. júla 2008 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 4. augusta 2008 Okresný súd Bratislava I požiadal krajský súd o zapožičanie predmetného spisu. Dňa 14. októbra 2008 bol do zápisnice vypočutý svedok Ing. Ján Ondarišin a svedkyňa Magdaléna Sabolová. Dňa 20. októbra 2008 žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu krajského súdu č. k. 18 Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997. Dňa 23. októbra 2008 bola vec zaevidovaná na krajskom súde pod sp. zn. 4 Cb 1/2008. Dňa 24. októbra 2008 krajský súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k podanému odporu. Dňa 4. novembra 2008 zákonný F. L. X. B. D. predsedovi súdu skutočnosti, pre ktoré je vylúčený z rozhodovania v danej veci. Žalobca totiž podal proti nemu žalobu o náhradu škody. Vec bola na pokyn predsedu krajského súdu náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi L. L. M.. Dňa 10. novembra 2008 sa žalobca písomne vyjadril k podanému odporu. Navrhol aj vylúčenie sudcu JUDr. X. B.V. K. M. R. O. R. O. M. F. Y. XX. O. XXXX zákonná F. L. L. M. D. predsedovi súdu skutočnosti, pre ktoré je vylúčená z rozhodovania v danej veci. Žalobca totiž podal proti nej žalobu o náhradu škody. Dňa 11. novembra 2008 žalobca doručil krajskému súdu rozsiahle doplnenie svojich podaní. Dňa 12. novembra 2008 bola vec na pokyn predsedu krajského súdu náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi L. M. O. P. Y. X. Y. XXXX F. Ž. X. M. X. R. K. F. P. Y. XX. Y. XXXX D. riaditeľstvo PZ Vranov nad Topľou (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) požiadalo krajský súd „o podanie správy zaslanie rozhodnutí“. Dňa 30. decembra 2008 krajský súd reagoval na uvedenú požiadavku okresného riaditeľstva. Dňa 21. januára 2009 súdny W. L. Š. Š. P. M. F. D. F. Y. XX. L. XXXX Ž. R. P. X. X. P. X. X. E. deň bolo postúpené z najvyššieho súdu na krajský súd podanie žalobcu z 18. augusta 2003, v ktorom analyzuje danú vec. Dňa 3. februára 2009 bola vec pridelená na prerokovanie a E. L. K. M. Z.. Dňa 13. februára 2009 krajský súd oznámil Okresnému súdu Bratislava I, že „náš súd vo veci koná, preto nie je možné Vám celý spis zapožičať“. V rovnaký deň sa krajský súd dopytoval na okresnom riaditeľstve, že v akom štádiu sa nachádza konanie vedené proti žalobcovi R. C. L. D.. Dňa 3. marca 2009 okresné riaditeľstvo reagovalo na uvedený dotaz krajského súdu, pričom oznámilo, že okresná prokuratúra 18. marca 2008 zrušila vznesené obvinenie proti žalobcovi a C. L. D. Š., preto sa ďalej konanie vedie „iba vo veci“. Dňa 27. marca 2009 krajský súd uznesením č. k. 4 Cb 1/2008-168 „návrh žalovaného zo dňa 16. 2. 2007 na zrušenie platobného rozkazu č. k. 18 Rob 1357/1996-22 zo dňa 1. 7. 1997“ zamietol. Dňa 27. marca 2009 krajský súd požiadal Okresný súd Vranov nad Topľou o zaslanie právoplatného rozhodnutia sp. zn. 1 T 197/2004. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23. apríla 2009. Dňa 8. apríla 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou doručil krajskému súdu právoplatný rozsudok sp. zn. 1 T 197/2004. Dňa 1. júna 2009 sa Okresný súd Vranov nad Topľou informoval, v akom štádiu sa nachádza napadnuté konanie krajského súdu. Dňa 5. júna 2009 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že rozhodnutie č. k. 18 Rob 1357/96-52 dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Dňa 12. júna 2009 žalovaný doručil krajskému súdu súvisiace rozhodnutie najvyššieho súdu. Dňa 30. septembra 2009 krajský súd uznesením č. k. 4 Cb 1/2008-193 prerušil konanie do rozhodnutia najvyššieho súdu „o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 40/2009“. Dňa 20. októbra 2009 žalobca písomne namietal prerušenie napadnutého konania. Dňa 6. novembra 2009 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o opravnom prostriedku žalobca proti rozhodnutiu o prerušení konania. Dňa 9.

decembra 2009 najvyšší súd uznesením č. k. 2 Obo 110/2009-199 zrušil uznesenie krajského súdu č. k. 4 Cb 1/2008-193 o prerušení napadnutého konania. Dňa 28. decembra 2009 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 3. februára 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 2. marec 2010. Dňa 23. februára 2010 a 25. februára 2010 žalobca písomne doplnil svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy vo veci. Dňa 2. marca 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že žalobca v určenej lehote doplní svoje námietky zaujatosti, ktoré vzniesol proti zákonnej sudkyňi. Dňa 3. marca 2010 a 8. marca 2010 žalobca doplnil svoje dôvody námietok zaujatosti voči F. L.. K. M.. Dňa 12. marca 2010 žalobca navrhol prerušenie konania vzhľadom na to, že vo veci podal ústavnú sťažnosť (ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 zo 17. decembra 2009). Žalobca sa v rovnaký deň obrátil sťažnosťou aj na predsedu krajského súdu, ktorý postúpil jeho podanie na ďalší procesný postup súvisiaci s námietkou zaujatosti. Dňa 12. marca 2010 sa zákonná sudkyňa vyjadrila k námietke zaujatosti. Dňa 24. marca 2010 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o námietke zaujatosti. Dňa 7. apríla 2010 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Ndob 14/2010 konanie o vylúčenie sudkyne L.. K. M. z prerokovania a rozhodovania vecí krajského súdu sp. zn. 4 Cb 1/2008 zastavil. Dňa 14. apríla 2010 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 4. mája 2010 Okresný súd Vranov nad Topľou (v súvislosti s vecou sp. zn. 3 Er 3159/97) požiadal krajský súd o informáciu o stave konania. Dňa 5. mája 2010 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že proti platobnému rozkazu č. k. 18 Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997 bol podaný odpor, o ktorom ešte nie je rozhodnuté. Dňa 2. júna 2010 žalovaný požiadal krajský súd o prehodnotenie svojho oznámenia z 5. mája 2010. Dňa 7. júna 2010 krajský súd na základe podnetu žalovaného doplnil svoje oznámenie z 5. mája 2010; túto skutočnosť dal na vedomie aj žalovanému. Dňa 5. augusta 2010 žalobca doručil krajskému súdu rozsiahle vyjadrenie vo veci. Dňa 10. augusta 2010 krajský súd vyzval žalobcu na predloženie dôkazu o tom, že podal ústavnú sťažnosť, aby mohol posúdiť návrh žalobcu na prerušenie konania. Dňa 13. augusta 2010 sa sudkyňa vyjadrila k sťažnosti žalobcu na zbytočné prietahy v konaní z 31. júla 2010. Dňa 19. augusta 2010 žalobca doručil krajskému súdu vyjadrenie vo veci. Dňa 9. septembra 2010 žalobca vo svojom vyjadrení oznámil krajskému súdu, že na prerušenie konania netrvá. Dňa 17. septembra 2010 sudkyňa JUDr. Zdenka Kohútová oznámila predsedovi krajského súdu skutočnosti na vylúčenie z prerokovanej veci. Dňa 21. septembra 2010 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie JUDr. L. X.. Y. X. O. XXXX Ž. X. F. P. O. M. F., R. „D. D. D. z 1. 3. 07 a z 20. 10. 08 projednal okr. soud Vranov jako soud exekuční v rámci řízení Er 3159/1997“. Dňa 23. decembra 2010 Okresný súd Vranov nad Topľou (v súvislosti s vecou sp. zn. 3 Er 3159/97) požiadal krajský súd o informáciu o stave konania. Dňa 10. januára 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. január 2011. V rovnaký deň krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že vo veci je nariadené pojednávanie. Dňa 19. januára 2011 žalobca zo zdravotných dôvodov ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní. Dňa 25. januára 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 22. február 2011. Dňa 11. februára 2011, 15. februára 2011 a 18. februára 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námietka nepříslušnosti krajského soudu - námietka soudní nepravomoci“. Dňa 16. februára 2011 boli účastníci konania upovedomení o odročení nariadeného pojednávania „z dôvodu PN sudcu“. Dňa 13. apríla 2011 krajský súd žiadal o pripojenie súvisiacich rozhodnutí. Dňa 11. mája 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 21. jún 2011. Dňa 21. júna 2011 bolo pojednávanie odročené na neurčito na účely pripojenia spisu sp. zn. 9 Cb 1832/1996 z D. F. X. O. Z.. Y. Ň. X. L. XXXX Ž. P. O. K. K. F. L.. L. X.. Y. 13. júla 2011 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 mu nemôže zapožičať, pretože je vo veci podaná námietka zaujatosti. Dňa 8. septembra 2011 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o zapožičanie spisu sp. zn. 4 Cb 1/2008. Dňa 22. septembra 2011 žalobca podal predsedovi krajského súdu sťažnosť a „D. Y. Y.. X. R. Mgr. Kohútové.“. Dňa 12. októbra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námietka nepříslušnosti krajského soudu - námietka soudní nepravomoci“. Dňa 2. novembra 2011 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že v súčasnosti nie je možné zapožičať spis sp. zn. 4 Cb 1/2008, lebo „konanie nie je skončené a žalobca podáva sťažnosti, ktoré treba vybavovať“. Krajský súd súčasne urgoval uvedený okresný súd o zapožičanie spisu sp. zn. 9 Cb 1832/1996. Dňa 2. novembra 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 13. december 2011. Dňa 21. novembra 2011 Okresný súd Vranov nad Topľou oznámil krajskému súdu, že spis sp. zn. 9 Cb 1832/1996 nie je možné zapožičať, pretože „nie je nášho súdu“. Dňa 1. decembra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námietka nepříslušnosti krajského soudu - námietka soudní nepravomoci“, ku ktorému bola pripojená aj „žaloba na omluvu ze dne 25. 11. 2011“, ktorá smeruje aj proti L.. L. X., L.. X. B. R. U.. K. M.. Dňa 6. decembra 2011 bol zrušený termín pojednávania nariadeného na 13. decembra 2011 „z dôvodu námietky zaujatosti sudcu podanej žalobcom“.

Zo spisu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 3Cb/4/2008, predtým sp.zn. 17Rob/361/1996 súd zistil, že dňa 27. novembra 1996 O. C.. G. U., Č. republika, podal na krajskom súde P. D. B. (Ď. aj „žalovaný“) návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 99.997 Sk s prísl. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 17 Rob 1361/96. Dňa 4. februára 1997 krajský súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdnych poplatkov za podaný návrh. Dňa 20. februára 1997 žalobca uhradil súdny poplatok. Dňa 7. marca 1997 a 19. júna 1997 žalobca požiadal krajský súd o vydanie platobného rozkazu. Dňa 27. júna 1997 krajský súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 17 Rob 1361/96- 24, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. augusta 1997. Dňa 17. júna 1999 D. B. podala na krajskom súde návrh na obnovu konania sp. zn. 17 Rob 1361/96. Dňa 21. júna 1999 si predmetný spis vyžiadal Okresný súd Vranov nad Topľou k spisu sp. zn. 3 Er 3196/97. Dňa 23. júna 1999 bol predmetný spis zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Dňa 28. septembra 1999 Okresný súd Vranov nad Topľou vrátil predmetný spis krajskému súdu. Dňa 4. októbra 1999 krajský súd vyzval žalobcu, aby predložil výpis zo živnostenského registra. Dňa 26. októbra 1999 žalobca predložil krajskému súdu kópiu svojho živnostenského listu. Dňa 8. novembra 1999 bola v spise zaznamenaná úprava „Spis P. L.. F.. Č.. 28 - návrh na obnovu konania“. Dňa 13. januára 2000 sa Okresný súd Vranov nad Topľou informoval na krajskom súde, či bol v danej veci podaný návrh na obnovu konania. Dňa 21. júla 2003 žalovaný požiadal krajský súd o vyhotovenie kópií zo súdneho spisu. Dňa 31. júla 2003 bolo v spise zaznamenané, že sa do kancelárie obchodného úseku krajského súdu dostavil zástupca žalovaného „za účelom prevzatia kópie návrhu, platobného rozkazu 17 Rob 1361/96-24 zo dňa 27. 6. 1997 so súhlasom sudkyne L.. G. U..“. Dňa 5. septembra 2003 bol predmetný spis sp. zn. 17 Rob 1361/96 pripojený k spisu krajského súdu sp. zn. 9 Cb 673/99. Dňa 18. marca 2005 krajský súd uznesením č. k. 9 Cb 673/99-88 povolil obnovu konania vo veciach sp. zn. 18 Rob 1357/96, sp. zn. 17 Rob 1361/96 a sp. zn. 9 Cb 1832/96. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, preto bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o tomto opravnom prostriedku. Dňa 29. novembra 2006 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obo 223/2005 napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 9 Cb 673/99-88 z 18. marca 2005 zmenil tak, že návrh na obnovu konania zamietol. Dňa 16. februára 2007 žalovaný podal návrh na zrušenie platobného rozkazu č. k. 17 Rob 1361/96-24 vydaného 27. júna 1997 z dôvodu, že mu toto rozhodnutie nebolo doručené do vlastných rúk. Dňa 19. februára 2007 bol v spise uskutočnený záznam, podľa ktorého „spis sp. zn. 17 Rob/1361/1996 bol dňa 5. 9. 2001 zapožičaný tunajšiemu súdu k sp. zn. 9Cb/673/1999. Tento bol vrátený dňa 19. 2. 2007“. Dňa 26. februára 2007 predseda senátu JUDr. X. B. X. opravné uznesenie č. k. 17 Rob 1361/96-41 k platobnému rozkazu vydanému 27. júna 1997. Dňa 1. marca 2007 žalovaný podal odpor proti opravnému uzneseniu č. k. 17 Rob 1361/96-41. Dňa 15. marca 2007 žalobca podal proti opravnému uzneseniu č. k. 17 Rob 1361/96-41 „odvolání“. Dňa 22. marca 2007 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku. Dňa 5. apríla 2007 súdny W. U.. C.. Š. X. K. krajskému súdu „žiadost' o poskytnutie súčinnosti“. Dňa 10. apríla 2007 krajský súd oznámil súdnemu exekútorovi Mgr. Ing. Štefanovi Vargovi, že „požadovanú informáciu Vám nemôžeme poskytnúť, pretože spis sa nachádza na Najvyššom súde SR“. Dňa 25. apríla 2007 najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Obo 68/2007 opravné uznesenie krajského súdu č. k. 17 Rob 1361/96-41 zrušil. Dňa 30. mája 2007 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 12. júna 2007 žalovaný podal dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 68/2007. Dňa 21. júna 2007 bol najvyššiemu súdu doručený spis, aby rozhodol o dovolaní žalovaného. Dňa 29. mája 2008 najvyšší súd uznesením sp. zn. Obdo V 50/2007 dovolanie žalovaného odmietol. Dňa 7. júla 2008 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 1. augusta 2008 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „další vyjádření navrhovatele“. Dňa 8. augusta 2008 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „3. vyjádření navrhovatele“, ako aj „4. vyjádření navrhovatele“. V rovnaký deň podal žalobca sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní. Dňa 11. augusta 2008 krajský súd vyzval žalobcu, aby oznámil, či vo svojom ostatnom podaní vznáša „námietku zaujatosti voči F. L.. X. B..“. Dňa 19. augusta 2008 žalobca oznámil krajskému súdu, že jeho uvedené podanie „je námietkou podjatosti F. L.. X. B..“. Y.Ň. 2. septembra 2008 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o námietke zaujatosti žalobcu. Dňa 9. septembra 2008 najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Ndob 18/2008 rozhodol, že F. L.. X. B. O. L. vylúčený z prerokovania a rozhodovania veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 17 Rob 1361/96. Dňa 3. októbra 2008 sa Okresný súd Vranov nad Topľou informoval na krajskom súde, v akom štádiu sa nachádza napadnuté konanie krajského súdu. V rovnaký deň krajský súd odpovedal, že „vo veci návrhu na zrušenie platobného rozkazu 17 Rob/1361/1996 bude po doplnení dokazovania rozhodnuté do 20. 10. 2008“. Dňa 14. októbra 2008 sa „do zápisnice“ uskutočnil výsluch C.. L. D. R. U. F.. Dňa 20. októbra 2008 žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu krajského súdu č. k. 17 Rob 1361/96-24 z 27. júna 1997. Dňa 30. októbra 2008 Okresný súd Bratislava I požiadal krajský súd o zaslanie rozhodnutia č. k. 17 Rob 1361/96-24 z 27. júna 1997. V rovnaký deň krajský súd na uvedený dopyt odpovedal, že „vo veci neexistuje rozhodnutie, pretože proti platobnému rozkazu bol podaný

odpor“. Dňa 3. novembra 2008 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd, „o poskytnutie informácie v akom stave je konanie o návrhu na zrušenie platobného rozkazu 17 Rob/1361/1996. V prípade ak v rámci konania bolo vydané rozhodnutie žiadame o jeho zaslanie“. Dňa 10. novembra 2008 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že „vec sp. zn. 17 Rob/1361/1996 nie je právoplatne skončená, pretože proti platobnému rozkazu bol podaný odpor“. Dňa 10. novembra 2008 bola vec preradená do registra Cb a náhodným výberom bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi Mgr. L. I.. Dňa 10. novembra 2008 žalobca nahliadol do spisu. Dňa 10. novembra 2008 žalobca navrhol vylúčenie sudcu JUDr. Vladimíra Hríba z konania a namietol aj nepríslušnosť krajského súdu v danej veci. Dňa 12. novembra 2008 krajský súd vyzval Poštu Holčikovce, aby „zaslali plnú moc, platnú v čase doručovania uvedenej zásielky, ktorá upravovala doručenie zásielok, na základe ktorej bola zásielka dňa 14. 7. 1997 doručená Obci Holčikovce“. V rovnaký deň krajský súd vyzval žalovaného, aby predložil relevantný štatút obce na preberanie zásielok. Dňa 14. novembra 2008 žalobca doručil krajskému súdu rozsiahle doplnenie svojich podaní. Dňa 24. novembra 2008 Okresný súd Vranov nad Topľou opätovne požiadal krajský súd „o oznámenie, či exekučný titul 17 Rob 1361/96 z 27. 6. 1997, ktorý je titulom v tomto konaní (3 Er 3196/97, pozn.) o vykonanie exekúcie bol zrušený“. Dňa 24. novembra 2008 žalovaný zaslal krajskému F.Ú. „„ D. B.. Y. 25. novembra 2008 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou aj to, že „v súčasnosti sa robí dokazovanie na zistenie, či platobný rozkaz bol dňa 14. 7. 1997 platne prevzatý“ žalovaným. Dňa 26. novembra 2008 krajský súd vyzval žalovaného, aby predložil „Organizačný poriadok Obecného úradu v Holčikovce, platný v čase doručenia platobného rozkazu“. Dňa 1. decembra 2008 pošta oznámila krajskému súdu, že jeho žiadosti nemožno vyhovieť, pretože zo žiadaného obdobia sú doklady už skartované. Dňa 8. decembra 2008 žalovaný reagoval na výzvu krajského súdu. Dňa 12. decembra 2008 okresné riaditeľstvo požiadalo krajský súd „o podanie správy a zaslanie rozhodnutí“. Dňa 19. decembra 2008 krajský súd reagoval na žiadosť okresného riaditeľstva. Dňa 2. januára 2009 krajský súd vyzval žalovaného, aby oznámil, či svedkyňa „Magdaléna Sabolová aj v r. 1997 vykonávala iba upratovacie práce na polovičný úväzok, prípadne či a od kedy a aké práce vykonávala na celý úväzok“. Dňa 16. januára 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal o informácie, najmä „či došlo nejakým spôsobom k anulovaniu právoplatnosti vydaného platobného rozkazu zo dňa 27. 6. 1997 a akým spôsobom“. Dňa 22. januára 2009 žalobca podal vo veci rozsiahle písomné vyjadrenie. Dňa 23. januára 2009 krajský súd vyzval žalovaného, aby oznámil „deň, od ktorého bol vo funkcii starosta obce B. U.. U. I..“ Žalovaný v rovnaký deň reagoval na uvedenú výzvu. Dňa 2. februára 2009 krajský súd uznesením č. k. 3 Cb 4/2008-169 návrh na zrušenie platobného rozkazu zamietol a odmietol odpory z 1. marca 2007 a 20. októbra 2008 proti platobnému rozkazu vydanému krajským súdom 27. júna 1997 pod č. k. 17 Rob 1361/96- 24. Dňa 11. februára 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou urgoval podanie informácie najmä o tom, „či došlo nejakým spôsobom k anulovaniu právoplatnosti vydaného platobného rozkazu zo dňa 27. 6. 1997 a akým spôsobom“. Dňa 12. februára 2009 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že v danej veci boli odpory z 1. marca 2007 a 20. októbra 2008 proti platobnému rozkazu vydanému krajským súdom 27. júna 1997 č. k. 17 Rob 1361/96-24 zatiaľ neprávoplatne odmietnuté. Dňa 16. februára 2009 bol krajskému súdu doručený (opakovane) odpor žalovaného proti platobnému rozkazu krajského súdu č. k. 17 Rob 1361/96-24 z 27. júna 1997. Dňa 23. februára 2009 žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 3 Cb 4/2008-169 z 2. februára 2009. Dňa 2. marca 2009 krajský súd uvedené opravné prostriedky (odpor a odvolanie) žalovaného zaslal na vyjadrenie žalobcovi. Dňa 27. marca 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o oznámenie, či je jeho uznesenie č. k. 3 Cb 4/2008-169 z 2. februára 2009 právoplatné. V rovnaký deň bolo uvedenému okresnému súdu oznámené, že proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie. Dňa 2. apríla 2009 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozhodol o opravnom prostriedku žalobcu. Dňa 27. mája 2009 najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Obo 40/2009 uznesenie krajského súdu č. k. 3 Cb 4/2008-169 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 5. júna 2009 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 8. júna 2009 krajský súd „pre informáciu“ zaslal Okresnému súdu Vranov nad Topľou a okresnému riaditeľstvu uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009. Dňa 8. júna 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 22. jún 2009. Dňa 18. júna 2009 bolo krajskému súdu doručené ospravedlnenie žalobcu z neúčasti na nariadenom pojednávaní zo zdravotných dôvodov a jeho dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009. Dňa 19. júna 2009 bolo žalovanému telefonicky oznámené, že sa pojednávanie neuskutoční. Dňa 22. júna 2009 bolo pojednávanie odročené na neurčito. Dňa 23. júna 2009 bolo žalovanému zaslané dovolanie žalobcu na vyjadrenie. Dňa 29. júna 2009 krajský súd vyzval žalobcu na predloženie plnej moci k svojmu dovolaniu, pretože dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dňa 2. júla 2009 krajský súd uznesením č. k. 3 Cb 4/2008-217 prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia o dovolaní žalobcu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. júla 2009. Dňa 6. júla

2009 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o zaslanie uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009. Dňa 7. júla 2009 krajský súd vyhovel uvedenej žiadosti Okresného súdu Vranov nad Topľou. Dňa 8. júla 2009 sa žalovaný vyjadril k dovolaniu žalobcu. Dňa 13. júla 2009 žalobca doručil krajskému súdu plnú moc pre advokátku v dovolacom konaní. Dňa 27. júla 2009 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o podanom dovolaní žalobcu. Dňa 17. decembra 2009 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 dovolanie žalobcu zamietol. Dňa 20. januára 2010 bol spis vrátený krajskému súdu. V rovnaký deň bolo uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 zaslané účastníkom konania a taktiež Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Dňa 2. februára 2010 bolo z najvyššieho súdu odstúpené podanie žalobcu z 28. januára 2010. Dňa 23. februára 2010 žalobca písomne doplnil svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy vo veci. Dňa 1. marca 2010 bolo Okresnému súdu Vranov nad Topľou zaslané uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obdo V 36/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8. februára 2010. Dňa 4. marca 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 22. marec 2010. Krajský súd vyzval žalovaného, aby predložil vo veci ďalšie dôkazy. Dňa 12. marca 2010 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu z 3. marca 2010, zo 4. marca 2010 a z 9. marca 2010. Dňa 12. marca 2010 žalobca navrhol prerušenie konania vzhľadom na to, že vo veci podal ústavnú sťažnosť (ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 zo 17. decembra 2009). Dňa 15. marca 2009 boli krajskému súdu z Okresného súdu Košice I odstúpené podania ako im nepatriace. Dňa 16. marca 2010 bolo pojednávanie nariadené na 22. marec 2010 odročené na neurčito. Dňa 16. marca 2010 žalobca doručil „znovu zaslanú“ krajskému súdu ústavnú sťažnosť, ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 zo 17. decembra 2009. Dňa 17. marca 2010 boli do predmetného spisu krajského súdu odstúpené podania z iných spisov ako tam nepatriace. Dňa 18. marca 2010 žalovaný reagoval na výzvu krajského súdu zo 4. marca 2010. Dňa 19. marca 2010 Krajský súd v Prešove zaslal krajskému súdu žiadanú fotokópiu návrhu a platobného rozkazu vo veci sp. zn. 9 Cb 1832/96. Dňa 5. augusta 2010 sa žalobca obrátil na krajský súd svojimi podaniami, ktoré boli v rovnaký deň zaslané žalovanému. Krajský súd tiež dožiadal ústavný súd, či boli rozhodnuté súvisiace ústavné sťažnosti žalobcu. Žalobca podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Dňa 11. augusta 2010 bolo z ústavného súdu doručené uznesenie sp. zn. III. US 192/2010, ktorým bola ústavná sťažnosť žalobcu odmietnutá. Dňa 11. augusta 2010 sa krajský súd dopytoval na ústavnom súde, ako bolo rozhodnuté o ústavnej sťažnosti, ktorou žalobca napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009. Dňa 12. augusta 2010 sa zákonná sudkyňa vyjadrila k sťažnosti na prieťahy v konaní. Dňa 2. septembra 2010 ústavný súd oznámil krajskému súdu, že ústavná sťažnosť žalobcu, ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009, bola uznesením sp. zn. I. ÚS 177/2010 odmietnutá. Dňa 9. septembra 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 11. október 2010. Žalovaný bol vyzvaný na predloženie dôkazov. Dňa 14. septembra 2010 boli do predmetného spisu krajskému súdu odstúpené podania z iných spisov ako tam nepatriace. Dňa 16. septembra 2010 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu z 10. septembra 2010. Dňa 23. septembra 2010 žalovaný reagoval na výzvu krajského súdu z 9. septembra 2010. Dňa 24. septembra 2010 boli do predmetného spisu krajského súdu odstúpené podania z iných spisov ako tam nepatriace. Z podania žalobcu z 21. septembra 2010 tiež vyplynulo, že „vyslovuji námítku podjatosti F. U.. L. I.. Y. 4. októbra 2010 bolo pojednávanie nariadené na 11. október 2010 odročené na neurčito. Dňa 18. októbra 2010 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o uvedenej námietke zaujatosti, ktorú podal žalobca. Dňa 29. októbra 2010 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Ndob 62/2010 rozhodol, že zákonná F. U.. L. I. L. vylúčená z prerokovania a rozhodovania veci sp. zn. 3 Cb 4/2008. Konanie na prikázanie veci inému súdu bolo zastavené. Dňa 8. novembra 2010 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 5. novembra 2010 žalobca vo svojom podaní navrhol krajskému súdu, aby „o odporech odpúrce z 1.3. 07 a z 20. 10. 08 pojednal okr. soud Vranov jako soud exekuční v rámci řízení Er 3159/1997“. Dňa 24. novembra 2010 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi L.. F. U.. Dňa 13. apríla 2011 Okresný súd Košice I si zapožičal predmetný spis. Dňa 14. apríla 2011 krajský súd odpovedal na sťažnosť žalobcu. Dňa 29. apríla 2011 bol zapožičaný spis Okresným súdom Košice I vrátený. Dňa 6. mája 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu. Dňa 10. mája 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námítka neposlušnosti krajského soudu - námítka soudní nepravomoci“. Dňa 15. júla 2011 bol spis zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou s tým, že musí byť obratom vrátený. Dňa 27. júla 2011 bol zapožičaný spis z Okresného súdu Vranov nad Topľou vrátený. Dňa 21. septembra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu. Dňa 12. októbra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námítka nepříslušnosti krajského soudu - námítka soudní nepravomoci“.

Zo spisu vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 3Er/3159/1999 súd 2010 zistil, že dňa 14. novembra 1997 podal D. C.. G. U., Č. E., na Krajskom súde v Košiciach návrh na začatie exekučného konania proti povinnému - obci Holčíkovce na vymoženie sumy 2.871,71 € s prísl. (86.513 Sk s prísl.). Dňa 12. decembra 1997 Krajský súd KE uvedený návrh na exekúciu postúpil okresnému súdu, kde bola vec zaevidovaná pod sp. zn. 3 Er 3159/97. Dňa 20. mája 2010 okresný súd uznesením č.k.3 Er 3159/97-615 povolil odklad exekúcie „až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/I/2008“. Okresný súd následne vykonával procesné úkony spojené s exekúciou až do 2. septembra 2011, keď uznesením č. k. 3 Er 3159/97-666 rozhodol tak, že exekúciu zastavil, pričom sa tiež uzniesol na tom, že o náhrade trov exekúcie súdneho exekútora L.. Š. Š. rozhodne samostatným uznesením. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, preto okresný súd predložil spis Krajskému súdu PO na rozhodnutie o podanom odvolaní. Dňa 19. novembra 2012 Krajský súd PO uznesením sp. zn. 16 CoE 136/2012, 16 CoE 137/2012 o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, že napadnuté uznesenie č. k. 3 Er 3159/97-666 potvrdil.

Z listinných dôkazov predložených žalobcom súd zistil, že žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 3Er/3196/1997 na základe platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach 17Rob/I361/1996 zo dňa 1.7.1997. Okresný súd Vranov nad Topľou dňa 7.7.2009 zastavil exekúciu z dôvodu zániku exekučného titulu. Krajský súd v Prešove uznesením 15CoE/I/2009 zo dňa 4.11.2009 potvrdil uznesenie Okresného súdu vo Vranove nad Topľou o zastavení konania. Súdny exekútor L.. C.. Š. X. vykonal dražbu nehnuteľností dňa 4.3.2003, v dôsledku ktorej bola získaná suma 62.779.084 ,- Sk, v konečnom dôsledku však exekúcia nebola ukončená uspokojením oprávneného zastavením exekučného konania.

9.Listom zo dňa 4.2.2013 R. L.. Š.Z. B. Ž. oznamuje, že bol informovaný o prekvapujúcom pravom dôvode zastavenia exekučných konaní Okresným súdom Vranov nad Topľou Er 3159/1997 a Er 3196/1997, ktoré viedol od 6.11.1997. V rokoch 2007 až 2009 v čase výkonu funkciu Ministra spravodlivosti zasahoval do činností súdov a exekútorov, čo je zrejme z publikovanej tlače. V ďalšom popísal chronologický priebeh exekučných konaní vedených na základe právoplatných rozhodnutí súdov ako aj vedených súdnych konaní a trestných konaní. Jeho postupom došlo k zákulisným manipuláciám exekučných titulov, v dôsledku čoho mu vznikla rozsiahla majetková škoda. Popísal nezákonný spôsob prideľovania vecí, došlo k zneužitiu justície. Od adresáta sa domáhal vysvetlenia prečo došlo k nepravostiam, prietahom, prekročením právomoci. V ďalšom otvorenom liste popisuje opäť nezákonnosti vo vedených exekúciách Okresným súdom Vranov nad Topľou, popis činnosti povinného pri zbavovaní sa majetku a súvislosť konaní s priebežne uverejnenými správami.

XX.Y. X.X.XXXX Ž. R. D.Ý. G. sudkyni Mgr. Zdenke Kohútovej, ktorá nerozhodovala podľa práva vo veciach vedených pod sp.zn.18Rob 1357/1996, čo malo za následok zastavenie exekúcie. Do úvahy nebol zobratý rozsudok OS Vranov 1T 197/2004 týkajúci sa osoby D. C.. L. D., M. ako štatutárny zástupca povinného prevzal a boli mu doručené oba platobné rozkazy, voči ktorým nepodal odpor. Manipuláciou konania následne prebiehali pod sp.zn. 4Cb 1/2008. Podrobne popisuje priebeh rozhodovacej činnosti Krajského súdu, po právoplatnosti vydaných platobných rozkazov, v ktorých konaniach súd ďalej konal.

11.List obdobného obsahu žalobca zaslal dňa 15.4.2012 L.. X. B..

12.Žalobou žalobcu adresovanú OS Vranov nad Topľou zo dňa 12.10.2011 sp.zn. 5C 239/11 o zaplatenie majetkovej a nemajetkovej ujmy 261.758,33 eur s príslušenstvom v súvislosti s rozhodnutím KS Košice 17Rob 1361/96, 3B 4/2008 a spisov OS Vranov Er 3196/97 a. i. V súvislosti s vecou 17Rob 1361/96 si vyčíslil škodu ku dňu 30.9.2011 a 18Rob 1357/96 škodu za obdobie od 2.12.1992 do 31.12.2010.

13.Vec 5C 239/2011 bola Krajským súdom prikázaná Okresnému súdu Humenné.

14.Okresný súd Košice I. súdu dňa 25.7.2013 oznámil, že pod sp. zn. 40C 23/2012 koná o žalobe žalobcu proti žalovanému o náhradu majetkovej ujmy 4.616.647,- eur s príslušenstvom.

15.Okresný súd Humenné súdu dňa 23.8.2013 oznámil, že vo veci strán koná pod sp. zn. 21C 59/13 o žalobe žalobcu na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy vo výške 261.758,33 eur.

16.V podaní adresovanom Okresnému súdu Vranov nad Topľou zo dňa 29.10.2012 žalobca špecifikoval uplatnené nároky v konaní vedenom pod sp. zn. 5C 239/2011 tak, že si uplatňuje majetkovú ujmu zo zmarenia vymoženía pohľadávok prekročením právomoci KS Košice a OS Vranov v konaniach Er 3159/97, Er 3196/97 za dobu od 1.10.2011 do 31.12.2011 vo výške 62.978,40 eur a majetkovú ujmu zo zmarenia vymoženía pohľadávok v konaní Er 3196/97 a to odcudzením návrhu rozvrhu výťažku dražby vo výške 62.779,86 eur.

17.Listom zo dňa 6.3.2013 U. F. F. žalobcovi oznámilo výsledok predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Konštatuje žalobcom uplatnený nárok listom ktorý bol U. F. Y. dňa 11.9.2012 v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. Škoda mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp.zn. 18Rob 1357/96, 4Cb 1/2008 ako aj Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn. Er 3159/97. Podľa názoru ministerstva nebolo v tejto veci Preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci, a to predovšetkým existencia nesprávneho úradného postupu a existencia škody. Týmto pokladá ministerstvo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody za ukončené.

18.Podľa správy Okresného súdu Košice I. v spore žalobcu proti žalovanému o náhradu majetkovej ujmy 4.616.647,- eur s príslušenstvom bol súdom vydaný pod sp. zn. 40C 23/2012 dňa 7.9.2017 rozsudok, ktorý v spojení s rozsudkom KS v Košiciach sp. zn. 1Co 21/2018 zo dňa 6.3.2019 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.5.2019. Voči rozsudku Krajského súdu bolo dňa 6.3.2019 podané dovolanie.

19.Podľa správy KS v Košiciach konanie vedené Krajským súdom pod č. 4Cb 1/2008 v právnej veci C.. G. U. proti žalovanému D. B. D. K. 6.19099 eur (186.510,- Sk s príslušenstvom, doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. Uznesením zo dňa 15.8.2018 súd rozhodol o čiastočnom späťvzati voči úrokom a zmluvným úrokom a nepripustil do konania ďalších účastníkov na strane žalobcu. Voči uzneseniu podal žalobca odvolanie a spis je toho času na NS SR od 20.2.2019. Spis 3Cb 4/2018 je spojený so spisom 4Cb 1/08, ktorý je pripojený k predmetnému spisu.

20.Žalobca súdu predložil fotokópie doručeníek o doporučených zásielkach adresovaných súdmi obci Holčíkovce v období rokov 1997-98-99-2000, r.2003, 2008, 2010. Doručenký sú spravidla opatrené pečiatkou Obecného úradu Holčíkovce a podpisom osoby prijímajúcej písomnosť nečitateľným podpisom.

21.Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 40/C/23/2012 zo dňa 7.9. 2017 v spojení s rozsudkom M. F. X. M. F.. K.. XCo/XX/XXXX K. Y. X.X. XXXX K. Ž. Ž. C.. G. U. P. Ž.U. F. E., K. M. M. U. F. F. D. K. X.XXX.XXX,- W. F. P. R. E. D. Z. M. R. X. P. R. C. Y. M.. Podľa odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 5.12.2011 domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu 4.616.647 EUR s 12% úrokom z omeškania od 15.10.2011 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím súdov vo veci 3Cb/4/2008 Krajského súdu v Košiciach, 4Cb/1/2008 Krajského súdu v Košiciach , 17Rob/1361/1996, 18 Rob/1357/1996, Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. Er/3157/1997, Er/3196/1997, Ex 1020/1997 Exekútorského Ú. L.. Š. Š..

22.Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky 2ÚS 593/2012 súd zistil, že Krajský súd v Košiciach v konaniach vedených pod sp.zn. 4Cb/1/2008(predtým pod sp.zn. 18Rob 1357/96) a sp.zn. 3Cb 4/2008 (predtým sp.zn. 17Rob/1361/1996) porušil základné právo C.. G. U.B., R. F. L. X. P. V. K. P., K. X. Č.. XX D.. X Ú. F. republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Krajskému súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp.zn. 4Cb/1/2008 a sp.zn. 3Cb/4/2008 prikázal konať bez zbytočných prieťahov. C.. G. U. priznáva finančné zadostučinenie v sume 1.500 EUR. Vo zvyšnej časti, čo do namietaného porušenia práv vo veci Krajský súd Prešov 15CoE/3/2012, Okresný súd Vranov nad Topľou 3Er/3159/1997 nevyhoviel. Podľa Čl.46 ods.3,4 Ústavy Slovenskej republiky

(3) Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

(4) Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa Čl.48 ods.2 Ústavy

(2) Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 442 O.z.

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(2) Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch.

(3) Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

(4) Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel' majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Exekučného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='233/1995 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

Podľa § 3 Zákona č. 514/2003 Z.z.

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 uvedeného zákona

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

Podľa § 6 uvedeného zákona

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

(2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

(3) Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

(4) Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8I.86'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a d) Ústavy Slovenskej republiky <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8I.86'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 9 uvedeného zákona

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a d) Ústavy Slovenskej republiky <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8I.86'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

(3) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

(4) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 uvedeného zákona

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20040701.html>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20040701.html>>.

Podľa § 16 ods. 1 uvedeného zákona

(1) Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 uvedeného zákona

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

(4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a)

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba nie je dôvodná. Vychádzajúc z obsahu žaloby a ďalších písomných podaní žalobcu je zrejmé, že predmetom žaloby žalobcu po pripustení rozšírenia žaloby a zastavení konania v časti žaloby, je uplatnenie majetkovej ujmy v súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami, rozhodovacou činnosťou, nesprávnym úradným postupom a prekročením právomoci Krajským súdom Košice po nadobudnutí právoplatnosti pôvodného platobného rozkazu vydaného pod sp. zn 18Rob 1357/1996. Tento bol určitú dobu exekučným titulom, no pohľadávka v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 3Er3159/1997 na základe uvedeného exekučného titulu nebola vymožená, konanie bolo zastavené z dôvodu likvidácie exekučného titulu súdom a súd neoprávnene pokračuje v základnom spore t.č. vedenom pod sp. zn. 4Cb 1/2008 (pôvodné konania 18Rob 1357/1996 / a 3Cb 4/2008 (17Rob 1361/1996/ o zaplatenie 63.271,- eur s príslušenstvom, ktorý nie je doposiaľ právoplatne skončený. V dôsledku toho mu za obdobie od 1.1.2012 do 30.9.2012 vznikla majetková ujma v žalovanej výške. Majetkovú ujmu vyčíslil vo výške uplatnenej pohľadávky v základnom konaní za dané obdobie. V súvislosti s týmto konaním žalobca požiadaval žalovaného o predbežné prerokovanie nároku listom doručeným žalovanému dňa 11.9.2012. Žalovaný tento nárok neuznal dôvodným.

24. Je pravdou, že žalobca si obdobný nárok voči rovnakému žalovanému z rovnakého dôvodu súvisiaceho s konaním 4Cb 1/2008 skôr uplatnil na OS Košice I, avšak nárok na zaplatenie majetkovej ujmy ohraničil iným časovým obdobím, kedy malo dôjsť ku vzniku majetkovej škody./ do konca roku 2011/. Preto nebol daný dôvod pre zastavenie konania z dôvodu litispendencie tak, ako to navrhol žalovaný.

25. Žalobca si svoj nárok uplatnil podľa zák. č. 514/2003 Z. z, ktorý nadobudol účinnosť dňom 1.7.2004. Vzhľadom k jeho skutkovým tvrdeniam, kedy mali byť vydané nezákonné rozhodnutia / od roku 2004 po nadobudnutí účinnosti zákona v exekučnom konaní a od roku 2007 v sporovom konaní/ a kedy malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu súdu, neprichádza pre posúdenie prípadu do úvahy aplikácia zákona č. 58/1969 Zb.

26. Podľa zákona č. 514/2004 Z.z. zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť. Je založená na súčasnom splnení troch podmienok: existencii nezákonného rozhodnutia, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

27. Nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Toto rozhodnutie môže byť vydané v občianskom sporovom konaní a.i. Zákon explicitne nedefinuje pojem "nezákonné rozhodnutie". Nezákonnosť rozhodnutia môže byť rôznorodá. Otázka, či bolo vydané nezákonné rozhodnutie, súd posudzuje so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu.

Pre nárok na náhradu škody spôsobenej protiprávnym, resp. nezákonným rozhodnutím zákon stanovil vo všeobecnosti tri základné podmienky a to

- protiprávnosť rozhodnutia

- právoplatnosť rozhodnutia

- vyčerpanie opravných prostriedkov

28.Výnimku z pravidla, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu môže založiť len právoplatné rozhodnutie, upravuje § 6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.%25236'&ucin-k-dni='30.12.9999'> - ide o prípady, keď bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť; ďalšia výnimka zo spomínaného pravidla je uvedená v § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.%25236'&ucin-k-dni='30.12.9999'> - ide o prípady, keď škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc.

29.Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Podľa platnej právnej úpravy je nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci aj nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a zbytočné prietahy v konaní. V praxi môže nastať situácia, keď Ústavný súd SR prizná primerané finančné zadosťučinenie za nečinnosť orgánu verejnej moci alebo za zbytočné prietahy v konaní (podľa čl. 127 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523C1127'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Ústavy Slovenskej republiky) . V takomto prípade sa už nie je možné domáhať náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nečinnosťou orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci alebo zbytočnými prietahmi v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>

30.Existencia škody je základným predpokladom pre úspešnosť v konaní voči štátu. V judikáte R 55/71 <aspi://module='JUD'&link='JUD1200SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa skutočná škoda vymedzuje ako zmenšenie majetku, resp. úbytok majetku poškodeného, ktorý už nastal, s tým, že predstavuje majetkové hodnoty potrebné na uvedenie veci do predošlého stavu, prípadne na vyváženie dôsledkov vyplývajúcich z toho, že nedošlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. V súdnej praxi bol vyslovený právny názor, podľa ktorého "škoda na majetku poškodeného vznikne až zaplatením pohľadávky, a nie jej vznikom, prípadne okamihom jej splatnosti".52)

31.Ušlý zisk sa obvykle vymedzuje ako ujma spočívajúca v tom, "že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to pri skutočnej škode), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti)."54)

32.V prípade náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk a za určitých okolností aj nemajetková ujma. Pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy, obdobne ako pre vznik práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, je nevyhnutné, aby boli súčasne naplnené tri základné predpoklady, ktorými sú nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia nemajetkovej ujmy a kvalifikovaná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy; v prípade nemajetkovej ujmy musí byť, navyše, zrejmé, že samotné konštatovanie porušenia práva je nedostačujúce.

33.Existenciu škody musí preukázať ten, kto tvrdí, že bol poškodený nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. V situácii, keď žalobca nie je schopný presne určiť a preukázať výšku škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, pričom však preukáže a odôvodní, že mu taká škoda vznikla, nemôžu všeobecné súdy rozhodnúť, že mu preto škoda nebude vôbec nahradená alebo že medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou nie je príčinná súvislosť. Všeobecný súd v takejto situácii určí výšku vzniknutej škody podľa spravodlivého uváženia jednotlivých okolností prípadu.

34.Je vecou každého orgánu verejnej moci, aby predpis, ktorý má aplikovať posúdil a vyložil sám (autoritatívny výklad), rovnako ako ďalšie podklady, ktorých predloženie je podmienkou vydania rozhodnutia. Ak orgán štátu (v danom prípade súd) zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, a za tým účelom zhromažďuje podklady (dôkazy), hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne

posudzuje a podobne, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia, v obsahu ktorého sa prejavia prípadné nesprávnosti či vady postupu súdu pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní. Jeho výsledok, pokiaľ slúži ako podklad pre konečné rozhodnutie, potom môže byť napadnutý prostredníctvom napadnutia tohto konečného rozhodnutia. Posúdenie týchto otázok - nesprávností, či väd tohto postupu, prináleží potom príslušnému orgánu (súdu) v konaní o opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu, t.j. systém opravných prostriedkov, ktorých účelom je dosiahnutie nápravy právnych alebo skutkových pochybení, ktorých sa dopustili súdy nižších inštancií. Následne môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a nasl. zákona c. 514/2003 Z.z.) tak, ako to vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad vo svojom rozsudku zo dňa 30. marca 2011 sp. zn. 3Cdo 220/2010. / Nesprávny postup orgánu štátu, ktorý vyústil v nesprávne rozhodnutie, ktoré ale nenadobudlo právoplatnosť, lebo o opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu nebolo doposiaľ rozhodnuté, nemôže preto založiť objektívnu zodpovednosť štátu, nakoľko organ - o opravnom prostriedku rozhodujúci, dosiaľ nezodpovedal na otázku, či (žalobcom) tvrdené pochybenie orgánu štátu (súdu) je dané alebo nie. / vid' rozhodnutie KS KE sp. zn. 1 Co/21/2018/.

35.Ak vznikla poškodenému ujma zodpovedajúca pohľadávke, ktorú má voči svojmu dlžníkovi, môže byť nárok proti štátu z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci uplatnený len vtedy, ak nemôže poškodený úspešne dosiahnuť uspokojenie z prvotného záväzkového právneho vzťahu. Tento záver vyplýva z právnej konštrukcie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci aj z občianskoprávneho poňatia škody. Poškodený je povinný vznik škody na svojej strane preukázať a v konaní o nároku na náhradu škody tak na ňom spočíva dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla. Aby bol splnený tento zákonný predpoklad, musí škoda existovať najneskôr v čase, kedy súd o uplatnenom nároku rozhoduje. To sa uplatní hlavne tam, kde je zodpovednosť štátu vzťahovaná na ujmu, ktorá plynie zo záväzkových vzťahov medzi poškodeným a jeho zmluvným partnerom. Ak totiž nastala v dôsledku výkonu verejnej moci taká situácia, že medzi účastníkmi právneho vzťahu existujú určité právne povinnosti, ktoré nie sú plnené, potom ujma odškodniteľná podľa zákona vznikne až vtedy, pokiaľ v primárnom právnom vzťahu účastníkov nie je možné dosiahnuť plnenie. Inými slovami, ak svedčí poškodenému ako veriteľovi právo voči jeho dlžníkovi, ktoré môže úspešne uplatniť, resp. uspokojiť, nevzniká mu dosiaľ nárok na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci voči štátu. / vid' Rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 23. februára 2011, sp. zn. 25 Cdo 2091/2008/.

36.Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku. Pretože konanie vedené pod sp. zn. 4Cb 1/2008 (pôvodné konania 18Rob 1357/1996 / a 3Cb 4/2008 (17Rob 1361/1996/ o zaplatenie 63.271,- eur s príslušenstvom, nebolo doposiaľ právoplatne skončené, nie je možné postup Krajského súdu v danom konaní vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup a jednotlivé rozhodnutia ako protiprávne. Z rovnakého dôvodu nie je možné konštatovať, že súd v konaní prekročil svoju právomoc.

37.Žalobca nepreukázal ani vznik škody do takej miery, aby súd mohol určiť výšku vzniknutej škody podľa spravodlivého uváženia jednotlivých okolností prípadu. Žalobcom vyčíslená škoda predstavuje podľa jeho samotného vyjadrenia výšku pohľadávky, ktorá by mu prislúchala z platobného rozkazu sp. zn. 18Rob/1357/96 za ním ohraničené obdobie. Pohľadávku vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu nie je možné zamieňať so škodou definovanou v ust. § 442 O.z. Ak nastala v dôsledku výkonu verejnej moci taká situácia, že medzi účastníkmi právneho vzťahu existujú určité právne povinnosti, ktoré nie sú plnené, potom ujma odškodniteľná podľa zákona vznikne až vtedy, pokiaľ v primárnom právnom vzťahu účastníkov nie je možné dosiahnuť plnenie. V takomto prípade by bolo možné uvažovať o škode, ktorá zodpovedá nevyhľaditeľnej pohľadávke.

38.Z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 593/2012 -161 zo dňa 10.12.2013 je nepochybné, že Krajský súd Košice v konaniach 4Cb1/2008 a 3Cb 4/2008 porušil základné právo žalobcu, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že k porušeniu daného práva došlo aj v období žalobcom ohraničujúcim vznik škody, čím žalobca preukázal jeden zo základných predpokladov na uplatnenie nároku, a to nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v prieťahoch v konaní. Za toto porušenie práva mu bolo Ústavným súdom priznané finančné zadosťučinenie. Pretože žalobca nepreukázal vznik škody ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, rovnako mu z uvedeného titulu nárok neprislúcha.

39.Žalobca doručil Ministerstvu spravodlivosti žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 11.9.2012. Táto žiadosť sa netýkala obdobia nasledujúceho do 30.6. 2012. Jeho že nárok na

náhradu škody uplatnenej po 11.9.2012 do 30.9.2012 je preto nedôvodný, resp. predčasný s poukazom na nesplnenie povinnosti podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003Z.z.

40. Pokiaľ žalobca poukazoval aj na nezákonnosť exekučných konaní vedených Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er 3159/1997, 3Er 3196/1997, resp. konaní súdnych exekútorov, poverených na vykonanie exekúcie tým, že jeho pohľadávka z deklarovaného platobného rozkazu vydaného v sporovom konaní / teraz vec vedená pod sp.zn. 4Cb/1/2008 nebola vymožená, je potrebné konštatovať, že exekučné konanie bolo zastavené z dôvodu neexistencie exekučného titulu, právoplatného rozhodnutia súdu. Až po právoplatnosti rozhodnutia v konaní 4Cb/1/2008 bude možné posúdiť, či exekučným titulom bol pôvodne vydaný platobný rozkaz, resp. či sa ním stane až rozhodnutie súdu v prjednávanej veci. Tu žalobca nepreukázal ani jednu zo základných podmienok stanovených zákonom a to existencii nezákonného rozhodnutia, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

41. Ústavný súd posudzoval sťažnosť žalobcu na porušenie jeho práva prerokovaním veci Okresným súdom Vranov sp. zn.3Er3159/1997 a Krajským súdom v Prešove sp. zn 15CoE/3/2012 v primeranej lehote. Jeho sťažnosti nevyhoveli. Nie je preto možné všeobecným súdom samostatne deklarovať nesprávny úradný postup v prieťahoch v konaní v daných veciach.

42. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. Mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. Februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Preto sa súd argumentačne osobitne nezaoberal opakovanými skutkovými tvrdeniami žalobcu v ďalších rozsiahlych písomných podaniach predkladaných súdu.

43. Z dôvodu hospodárnosti konania súd nevyhoveli návrhu žalobcu na vykonanie ďalšieho rozsiahleho dokazovania vypočutím sudcov, ktorí rozhodovali v základnom sporovom konaní, svedkov, ktorí mali manipulovať priebeh sporových a exekučných konaní, svedkov, ktorí mali preukázať spôsob doručovania písomností D. B. v konaní o zaplatenie pohľadávky, oboznámením trestného spisu. Vykonanie týchto dôkazov pre posúdenie nároku žalobcu na náhradu škody nebolo podľa súdu potrebné. Môžu byť odôvodnené spolu s prostriedkami procesného útoku deklarovanými žalobcom vo vznesení námietky premlčania a námietky nedostatku právomoci Krajského súdu v Košiciach, v konaní 4Cb/1/2008. Rovnako súd nevyhoveli návrhu žalobcu na pripojenie a oboznámenie spisu 4Cb 1/2008 a Chronológia postupu súdu a vydaných rozhodnutí v predmetnom konaní je podrobne špecifikovaná v odôvodnení rozhodnutia Okresného a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 40C 23/2012, ktoré posudzovali nárok žalobcu uplatnený z rovnakého právneho titulu, iba za iné časové obdobie. Rovnako priebeh konaní vedených pod sp. zn. 3Er3159/97, 15CoE3/2012, 4Cb1/2008 a 3Cb/4/2008 je obsiahnutý v odôvodnení Nálezu Ústavného súdu SR č. II.ÚS 593/2012 - 161. Súd vo veci mohol rozhodnúť aj bez vykonania týchto dôkazov.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 a § 262 CSP. Žalovanému ako úspešnej strane priznal náhradu trov v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že

došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

sa týkajú procesných podmienok,

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.